Хтось на кухні чавкає,
чавкає –
то, напевно, Чакалка,
Чакалка.
Баняком і чайником,
тарілками й чарками –
дзень!
трісь!
То напевно Чакалка,
голоднезна Чакалка
ВСЕ
їсть!

Що не здужає поїсти –
понесе в мішку до міста,
але й того, хто не спить,
може також прихопить.
Там, у темному мішку,
буде каша у горшку,
і повидло, і млинці,
і куліш на молоці,
і перепічка духмяна,
і дитина неслухняна…

Буде довго чапати,
чапати
десь по місту Чакалка,
Чакалка.
Зголодніє – і в мішку
знайде кашу у горшку,
і шматочок калача,
і принишкле дитинча.
Буде все це Чакалка,
Чакалка

поїдати-чавкати,
чавкати…

– Татку, а у тім мішку
буде хрумиків дещиця?
Бо насправді там, на кухні,
порядкує наша киця.